

Naděžda Němečková

Jaké to je, přijít o svůj domov z politických důvodů, zažila paní Naděžda Němečková. Narodila se 29. října 1929 v národnostně smíšeném Krnově. Prožila zde šťastné dětství s českými, německými a židovskými kamarády do doby, než zesílila moc nacistického Německa.

„Pokud jsme byli všichni dohromady, družili jsme se, i s těmi německými dětmi, protože školy byly nedaleko od sebe, s rodinami jsme se stýkali, německými, tak jsme si hráli společně. A hlavně to bylo znát u těch židovských rodin. Všechno se dělalo stejným způsobem, nebyly tam žádné rozmišky. Až potom v tom třicátém šestém roce, kdy najednou ten Hitler prostě začal fungovat a najednou všichni naši němečtí spolužáci z té vedlejší školy začali chodit v krátkých kalhotách, kožených, měli ty svoje německé šaty. Holky měly dirndle, se tomu říkalo dirndl, takové kroje německé, no, a už se s námi nebavili.“

Tatínek paní Němečkové byl celní úředník, proto se celá rodina musela po zabrání Sudet kvůli Mnichovské dohodě odstěhovat na Hanou na nově vymezenou československou hranici.

„On se svým úřadem musel do Velké Bystřice, kam jsme se také přestěhovali. Tam to bylo těžké, když jsme přijeli, protože jsme vlastně přijeli jako běženci.“

Během války se paní Němečková vyučila kosmetičkou a začala pracovat v nemocnici v Olomouci, kde se seznámila se svým budoucím manželem, spolu měli dva syny. Z Olomouce se přestěhovali do Rýmařova.

„Můj muž byl lékařem, šel sem na umístěnku. Rozhodli jsme se po třech letech, že zůstaneme v Rýmařově. Líbila se nám tady ta krásná zima, krásné léto, takže jsme tu zůstali, bylo všechno v pořádku, muž byl praktický lékař. Ale jednomu pánovi tady v ulici se znelíbil, začal být nepříjemný vůči naší rodině, no a manžel musel jít do Ryžoviště.“

Politický vliv místního uličního výboru nepocítili Němečkoví jen tím, že se museli z Rýmařova odstěhovat, kam jim úřady nařídily, ale jejich mladšímu synovi bylo po absolvování základní školy zakázáno studium na gymnáziu, musel jít do učení. O emigraci Němečkoví nikdy neuvažovali.

„Já nevím, myslím, že to není správné utéct. Je to těžký život potom, protože musí člověk kapitulovat v mnoha věcech, ale pokud člověk zachovává své Desatero, tak může žít všude.“

Do Rýmařova se Němečkoví vrátili až po sametové revoluci.